(Aktai, priimti remiantis Europos Sąjungos sutarties V antraštine dalimi)

TARYBOS BENDROJI POZICIJA 2005/304/BUSP

2005 m. balandžio 12 d.

dėl konfliktų Afrikoje prevencijos, valdymo ir išsprendimo bei panaikinanti Bendrąją poziciją 2004/85/BUSP

EUROPOS SĄJUNGOS TARYBA,

atsižvelgdama į Europos Sąjungos sutartį, ypač į jos 15 straipsnį,

kadangi:

(1) Už konfliktų Afrikos kontinente prevenciją, valdymą ir išsprendimą visų pirma yra atsakingi patys afrikiečiai.

(2) Tarptautinė teisė nustato veiklos, susijusios su konfliktų Afrikoje prevencija, valdymu ir išsprendimu, sistemą.

(3) Pagal Jungtinių Tautų Chartiją už tarptautinės taikos ir saugumo palaikymą visų pirma yra atsakinga Jungtinių Tautų Saugumo Taryba.

(4) Rengiant JT Saugumo Tarybos sprendimus, Europos Sąjungos pozicijų gynimas ir interesų apsauga visiškai užtikrinama taikant Europos Sąjungos sutarties 19 straipsnį.

(5) 2004 m. sausio 26 d. Taryba priėmė Bendrąją poziciją 2004/85/BUSP dėl konflikto Afrikoje prevencijos, valdymo ir išsprendimo [1].

(6) 2004 m. lapkričio 22 d. Taryba patvirtino Taikos ir saugumo Afrikoje rėmimo, vykdant ESGP, veiksmų planą bei išvadas dėl taikos ir saugumo Afrikoje, o 2004 m. gruodžio 13 d. Taryba patvirtino to veiksmų plano įgyvendinimo gaires. Todėl Taryba pabrėžė, kad veiksmai, vykdomi pagal BUSP (įskaitant rėmimą pagal ESGP), Afrikos taikos priemonę, Bendrijos priemones bei valstybių narių dvišalius veiksmus yra papildomo pobūdžio.

(7) Taikos, saugumo ir stabilumo kontinente skatinimas yra vienas iš Afrikos Sąjungos (AS) tikslų, o taikus valstybių narių konfliktų išsprendimas – vienas iš AS Steigiamajame akte įrašytų principų. Dialogas su Afrikos Vienybės Organizacija (AFVO) bei jos teisių perėmėja, AS, apėmė konfliktų prevencijos, valdymo ir išsprendimo klausimus, kurie įtraukti į Kairo deklaraciją ir veiksmų planą. Užkertant kelią konfliktams Afrikoje, juos valdant ir sprendžiant, svarbiausią vaidmenį vaidina AS ir Afrikos subregioninės organizacijos.

(8) Siekiant veiksmingai užkirsti kelią konfliktams, reikia sukurti strategijas, kurios sudarytų sąlygas stabiliai ir labiau prognozuojamai tarptautinei aplinkai, bei visapusiškos ir subalansuotos pagalbos bei paramos vystymuisi programas, skirtas sumažinti smurtinius konfliktus sukeliančią įtampą. Taip pat reikia atsižvelgti į ekonominių veiksnių svarbą konfliktams Afrikoje bei diplomatinių ir ekonominių priemonių galią užkertant kelią smurtiniams konfliktams ir juos sprendžiant.

(9) Konfliktų prevencija yra susijusi su demokratija, žmogaus teisėmis, teisine valstybe ir gera valdymo praktika, kai vystomasis bendradarbiavimas atlieka strateginį vaidmenį sustiprinant konfliktų valdymo taikiais būdais pajėgumus.

(10) Visose su taika ir saugumu susijusiose politikos kryptyse turėtų būti atsižvelgta į ŽIV/AIDS ir konfliktų sąsajas. Visais konflikto etapais, nuo prevencijos iki atstatymo, nestabilumas sukuria sąlygas pandemijai plisti daug sparčiau. Artimiausiu metu ir ateityje ŽIV/AIDS plitimas turės rimtus politinius bei ekonominius padarinius.

(11) Europos bendrija ir jos valstybės narės 2000 m. birželio 23 d. Kotonu mieste pasirašė Partnerystės susitarimą su Afrikos, Karibų jūros ir Ramiojo vandenyno (AKR) valstybėmis.

[1] OL L 21, 2004 1 28, p. 25.

(12) 2000 m. lapkričio 30 d. Europos Parlamentas priėmė Rezoliuciją dėl moterų dalyvavimo taikiame konfliktų sprendime, o 2002 m. kovo 21 d. AKR–ES Jungtinė Parlamentinė Asamblėja priėmė Rezoliuciją lyčių klausimais.

(13) 2003 m. gruodžio 8 d. Taryba priėmė Gaires dėl vaikų ir ginkluotų konfliktų,

PRIĖMĖ ŠIĄ BENDRĄJĄ POZICIJĄ:

1 straipsnis

1. ES prisideda prie smurtinių konfliktų Afrikoje prevencijos, valdymo ir išsprendimo sustiprindama Afrikos pajėgumus ir veiklos būdus šioje srityje, ypač stiprindama dialogą su AS, subregioninėmis organizacijomis, iniciatyvomis bei pilietinės visuomenės organizacijomis ir jas remdama. Tai darydama, ES imasi kitų priemonių, skirtų skatinti daugelio potencialių dalyvių šioje srityje tarpusavio koordinavimą, įskaitant priemonių, kurių imasi Bendrija ir jos valstybės narės, ypač pagal Taikos ir saugumo Afrikoje rėmimo, vykdant ESGP, veiksmų planą ir jo įgyvendinimo gaires, glaudesnį koordinavimą.

2. Visų pirma, Taryba įgyvendina Taikos ir saugumo Afrikoje rėmimo, vykdant ESGP, veiksmų planą pagal Tarybos patvirtintas gaires. Tobulinamas valstybių narių ir Bendrijos įnašų koordinavimas, nagrinėjamos galimybės sukurti valdymo mechanizmą, skirtą palengvinti galimybę bendrai kaupti valstybių narių savanoriškus įnašus.

3. Sustiprindama savo pajėgumus krizių valdymo ir konfliktų prevencijos srityje, ES vis glaudžiau bendradarbiauja su JT ir atitinkamomis regioninėmis ir subregioninėmis organizacijomis, kad įgyvendintų pirmiau minėtą tikslą. Bendradarbiavimas JT krizių valdymo srityje vykdomas atsižvelgiant į 2003 m. rugsėjo 24 d. Jungtinės deklaracijos dėl JT ir ES bendradarbiavimo krizių valdymo srityje įgyvendinimą ir yra šio įgyvendinimo dalis. ES, pripažindama, kad Afrika tvarkosi savarankiškai, išlieka pasirengusi, jei reikia, savo pajėgumais prisidėti prie krizių valdymo Afrikoje.

4. ES sukuria ilgalaikes konfliktų prevencijos ir taikos kūrimo iniciatyvas, pripažindama, kad pažanga šiose srityse yra būtina sąlyga taip pat ir Afrikos valstybėms, kad būtų sukurti ir išlaikyti veiksmingos kovos su terorizmu pajėgumai.

5. ES sukuria iniciatyvų, visapusišką ir integruotą metodą, kuriuo vykdydamos veiksmus bendrai remiasi atskiros valstybės narės. Vadovaudamasi šiuo požiūriu ir siekdama sustiprinti galimybę imtis išankstinių veiksmų, pirmininkaujančioji valstybė narė, padedama Generalinio sekretoriaus–vyriausiojo įgaliotinio bei Komisijos, toliau rengia metinę apžvalgą, kad nustatytų ir stebėtų galimus smurtinius konfliktus ir pateiktų politikos, būtinos užkirsti kelią tokių konfliktų protrūkiui arba pakartotiniam atsiradimui, galimybes.

2 straipsnis

ES politikoje didžiausias dėmesys skiriamas smurtinių konfliktų protrūkiui ir paplitimui išvengti, vykdant išankstinius veiksmus, bei smurtinių konfliktų pasikartojimui išvengti. Todėl ES veiklą sudaro:

— konfliktų prevencija siekiant nagrinėti struktūrines esmines smurtinių konfliktų priežastis, nukreipiant pastangas į tiesiogines priežastis – konfliktus sukeliančius faktorius,

— krizių valdymas, imantis veiksmų per konflikto paaštrėjimą, ir remiant pastangas sustabdyti smurtą, naudojantis visomis galimomis priemonėmis, įskaitant politinę ir praktinę paramą regioninėms ir subregioninėms iniciatyvoms, skirtoms pasiekti ir remti visų dalyvaujančių šalių paliaubų susitarimą bei, jeigu reikia, krizių valdymo operacijos vykdymas,

— taikos kūrimas siekiant remti iniciatyvas, skirtas sustabdyti smurtinius konfliktus, ir pasirengti tokių konfliktų taikiam sprendimui bei jį išlaikyti,

— atstatymas, remiant konfliktą patyrusių valstybių ir visuomenių ekonominį, politinį ir socialinį atkūrimą, siekiant išvengti pakartotinio smurto eskalavimo ir skatinti ilgalaikę taiką.

3 straipsnis

Siekdama geriau prisidėti prie konfliktų valdymo ir reaguoti į esamas krizes, ES atsižvelgia į:

— tarptautinių teisės sistemų, ginčų sprendimo mechanizmų vystymą ir bendradarbiavimo susitarimus regioniniu lygiu, ypač į AS Taikos ir saugumo tarybos įsteigimą 2004 m. birželį,

— institucijų sustiprinimą, didinant Afrikos nacionalinio saugumo ir teisminių institucijų, taip pat kovos su terorizmu institucijų, veiksmingumą, ir nustatant konkrečius veiksmus, skirtus padėti Afrikos šalims įgyvendinti jų įsipareigojimus pagal galiojančius tarptautinius dokumentus visose susijusiose srityse, įskaitant kovą su terorizmu ir nelegalia prekyba,

— paramą, skirtą Tarptautinio baudžiamojo teismo Romos statutui, kuris gali vaidinti svarbų vaidmenį kuriant kovos su nebaudžiamumu nacionalines institucijas, ratifikuoti ir visiškai įgyvendinti. Tokia parama apima teisminių institucijų, kurios atlieka svarbų papildomąjį vaidmenį šioje srityje, stiprinimą. Ypatingas dėmesys bus skiriamas Tarptautinio baudžiamojo teismo Romos statute nurodytiems karo nusikaltimams, pavyzdžiui, vaikų ėmimui ar verbavimui į karo tarnybą, kuris turi didelį poveikį konflikto apimtoms šalims.

4 straipsnis

1. ES stengiasi padidinti savo paramą regioniniams susitarimams ir konfliktų prevencijos pastangoms, didindama kolektyvinę atsakomybę, stiprindama teisinę valstybę, mokydama konfliktų prevencijos srityje, sustiprindama pajėgumus, reikalingus, *inter alia*, politinėms ir ekonominėms analizėms, išankstinio įspėjimo sistemoms, derybų (tarpininkavimo) gebėjimams, tobulindama poveikio priemonių taikymo ir vykdymo tarptautinius mechanizmus, kurdama mechanizmus, skirtus reaguoti į konfliktus sukeliančius ekonominius faktorius, ir stiprindama regioninių organizacijų ryšius bei jų ryšius su vietos, nacionaliniais ir regiono ne valstybiniais subjektais, ir su tarptautinės bendruomenės nariais. Bendrija ir jos valstybės narės atidžiai koordinuoja pastangas remti regionines ir subregionines organizacijas konfliktų prevencijos srityje, siekdamos plėtoti bendras iniciatyvas ir sinergijas, prireikus taip pat rengiant bendras programas.

2. ES remia AS ir bendradarbiauja su ja konfliktų prevencijos, valdymo ir išsprendimo srityje, siekiant išplėtoti ilgalaikę partnerystę, ypač vykdydama tolimesnės veiklos priemones, numatytas Kairo viršūnių susitikime.

5 straipsnis

ES siekia:

— remti konfliktų prevencijos perspektyvų integravimą į Bendrijos vykdomą vystymosi ir prekybos politiką bei susijusias šalies ir regionines strategijas,

— prireikus nustatyti konfliktų rodiklius ir taikos bei konfliktų poveikio įvertinimo priemones, vykdant vystomąjį bendradarbiavimą bei bendradarbiavimą prekybos srityje, siekiant sumažinti pagalbos ir prekybos sukeliamo konflikto riziką ir maksimaliai padidinti tokio bendradarbiavimo įtaką taikos kūrimui,

— užtikrinti, kad apčiuopiama nauda greitai pasiektų visą visuomenę,

— pagerinti Bendrijos ir jos valstybių narių pastangų šioje srityje koordinavimą,

— pagerinti vystomąjį bendradarbiavimą bei bendradarbiavimą prekybos srityje su regiono, subregiono ir vietos subjektais, siekiant užtikrinti iniciatyvų suderinamumą ir paremti Afrikos vykdomą veiklą,

— koordinuoti savo pastangas su tarptautinėmis finansų įstaigomis.

6 straipsnis

1. ES ilgalaikiu laikotarpiu remia taikos palaikymo operacijų Afrikoje pajėgumų regioniniu, subregioniniu ir dvišaliu lygiu sustiprinimą bei Afrikos valstybių pajėgumo prisidėti prie regiono integracijos, taikos, saugumo ir vystymosi sustiprinimą. Nepaisydamos tokio pajėgumo sustiprinimo, ES ir jos valstybės narės ir toliau atskirais atvejais svarsto galimybes panaudoti savo operatyvines priemones konfliktų prevencijai ir krizių valdymui Afrikoje, laikydamosi Jungtinių Tautų Chartijos principų ir glaudžiai derindamos veiklą su JT veikla regione. Svarstant tokias galimybes, atsižvelgiama į pajėgumų, sukurtų ES krizių valdymo pajėgumų srityje, apimtį, įskaitant galimybę dislokuoti civilius darbuotojus ilgesnio laikotarpio taikos kūrimo pastangoms įgyvendinti.

2. Valstybės narės ir Komisija keičiasi informacija apie visus veiksmus, kurių imamasi remiant taikos palaikymo operacijų Afrikoje pajėgumus, kad būtų galima pagerinti koordinavimą ir sukurti sinergijas. Ši informacija apibendrinama šios bendrosios pozicijos metinėje peržiūroje, nurodytoje 14 straipsnyje.

3. Valstybės narės ir Komisija pirmenybę teikia šalies ir regiono strategijoms bei rizikos įvertinimui. Šalies strategijos gali būti kuriamos naudojant standartizuotus rodiklius ir padedant ekspertų grupėms. Įvertinant riziką ir kuriant šalies strategijas, būtų naudinga daugiau pasinaudoti vietos žiniomis, įskaitant vietos ekspertų, apmokytų išankstinio įspėjimo ir rizikos įvertinimo, suteiktą informaciją.

4. Valstybės narės ir Komisija taikos palaikymo operacijų Afrikoje pajėgumų srityje siekia, kad būtų geriau koordinuojami dvišaliai veiksmai, kuriais remiama AS ir Afrikos subregioninės organizacijos, visų pirma Vakarų Afrikos valstybių ekonominė bendrija, Pietų Afrikos vystymo bendrija ir Tarpvyriausybinė vystymo institucija, Vidurio Afrikos valstybių ekonominė bendrija ir Vidurio Afrikos ekonominė ir pinigų bendrija.

5. Valstybės narės ir Komisija sistemingai kviečia viena kitą arba pirmininkaujančią valstybę narę, jei reikia, dalyvauti pratybose ir seminaruose, kuriuos jos organizuoja siekdamos sustiprinti taikos palaikymo Afrikoje pajėgumus.

6. Koordinuoti pajėgumų sustiprinimo veiklą ir keistis informacija apie ją siekiama su suinteresuotomis trečiosiomis šalimis, ypač su Jungtinėmis Valstijomis, Kanada, Norvegija ir Japonija, visų pirma su šiomis valstybėmis vedant politinį dialogą.

7. ES stengiasi toliau gerinti visos veiklos, skirtos sustiprinti Afrikos taikos palaikymo operacijų pajėgumus, koordinavimą su JT, ypač su Taikos palaikymo operacijų departamentu.

8. ES nagrinėja, kaip geriausiai koordinuoti pastangas mokymo ir pratybų srityse.

9. *Ad hoc* ES svarsto galimybę reikiamu metu, jei naudinga, inicijuoti pajėgumų sustiprinimo programas savo vardu, atskirai arba kartu su atskirų valstybių narių inicijuotomis programomis. Tokie veiksmai gali būti ir mažos apimties stebėtojų misijos iš Afrikos organizacijų per ES taikos palaikymo pratybas, ir visapusiškesnės mokymo programos.

7 straipsnis

Valstybės narės toliau laikosi ginklų eksportą ribojančios politikos, visiškai taikydamos ES elgesio kodeksą dėl ginklų eksporto. Pripažindamos, kad galimybė įsigyti ginklus ir jų sukaupimas, viršijant teisėtus saugumo poreikius, gali būti nestabilumą sukeliantis faktorius, ir kad neteisėtos prekybos ginklais pažabojimas gali labai padėti sumažinti įtampą ir daug prisidėti prie susitaikymo proceso, valstybės narės ir Komisija:

— bendradarbiauja skatindamos, kad tarptautiniu mastu būtų laikomasi ginklų embargo ir kitų atitinkamų JT Saugumo Tarybos sprendimų, ir remia iniciatyvas, skirtas veiksmingai įgyvendinti tokias priemones,

— toliau remia ir labai atsižvelgia į regionines iniciatyvas, padedančias užkirsti kelią neteisėtai prekybai ginklais ir kovoti su ja,

— bendradarbiauja, kad paskatintų asocijuotąsias valstybes laikytis ES priimtų principų ir taikomų priemonių. ES toliau nagrinėja galimybę paremti Afrikos pastangas pagerinti ginklų gamybos, importo ir eksporto kontrolę, ir paremti šaulių ginklų pertekliaus kontrolę arba jų sunaikinimą, taip pat paremti Afrikos pastangas išspręsti su šaulių ginklais susijusias problemas vadovaudamasi 2002 m. liepos 12 d. Tarybos bendraisiais veiksmais 2002/589/BUSP dėl Europos Sąjungos indėlio į kovą su šaulių ir lengvųjų ginklų destabilizuojančiu kaupimu ir plitimu ([1]),

— toliau remia JT veiksmų programą dėl neteisėtos prekybos šaulių ir lengvaisiais ginklais visais požiūriais prevencijos, kovos su ja ir jos panaikinimo, bei derybas dėl Protokolo dėl kovos su šaunamųjų ginklų, jų dalių ir komponentų bei amunicijos neteisėta gamyba ir prekyba, papildančio JT Konvenciją prieš tarptautinį organizuotą nusikalstamumą, kurią JT Generalinė Asamblėja priėmė 2001 m. gegužės 31 d.

8 straipsnis

1. ES:

— siekia nagrinėti konfliktus sukeliančius ekonominius veiksnius,

— siekia skatinti tolesnį Afrikos integravimą į pasaulio ekonomiką ir paremti visos visuomenės lygias galimybes naudotis šios integracijos nauda ir galimybėmis,

— remia ekonominį ir politinį bendradarbiavimą, pavyzdžiui, regiono stabilizavimo susitarimus, kad sustiprintų šalių ryšius, kaip prevencinę ir taikos kūrimo po konflikto priemonę,

— deda pastangas, kad užtikrintų, jog regioninės prekybos integravimo priemonės, kurios laikantis politikos apima saugumo tinklus pažeidžiamoms grupėms, remtų konfliktų prevenciją ir išsprendimą.

2. ES taip pat:

— bendradarbiauja skatindama, kad būtų visuotinai laikomasi embargų, susijusių su didelės vertės prekių neteisėtu naudojimu ir prekyba, ir kitų JT Saugumo Tarybos atitinkamų sprendimų; taip pat remia iniciatyvas, skirtas veiksmingai įgyvendinti tokias priemones,

— aktyviai ieško priemonių, skirtų pažaboti gamtinių išteklių neteisėtą eksploatavimą, kuris prisideda prie smurtinių konfliktų įsiliepsnojimo, paaštrėjimo ir tąsos,

— atitinkamu atveju, taiko ribojančias priemones, įskaitant ir ekonomines bei finansines sankcijas, nukreiptas prieš subjektus, pasipelnančius iš smurtinių konfliktų ir juos paaštrinančius. Todėl reikia toliau svarstyti, kokį vaidmenį (teigiamą arba neigiamą) konfliktų prevencijos ir išsprendimo srityje vaidina privatus sektorius.

([1]) OL L 191, 2002 7 19, p. 1.

9 straipsnis

Įvairiais konflikto etapais ES:

— įvertina „ne valstybinių subjektų“ svarbų vaidmenį, kurį jie gali atlikti aštrinant konfliktą ar padedant jį išspręsti arba užkertant jam kelią. Bet kuriuo atveju, turi būti atsižvelgiama į jų vaidmenį ir teigiamą indėlį,

— skatina taikyti JT Saugumo Tarybos rezoliuciją Nr. 1325 dėl moterų, taikos ir saugumo, užtikrindama, kad į lyčių klausimą būtų atsižvelgiama planuojant, įgyvendinat ir įvertinant konflikto poveikį, įvairių konflikto veikėjų poreikius, ir dalyvavimo priimant sprendimus dėl konfliktų prevencijos, valdymo ir išsprendimo, įskaitant taikos procesus bei derybas, mastą ir pobūdį,

— veiksmingai ir visapusiškai nagrinėja ginkluoto konflikto trumpalaikę, vidutinės trukmės ir ilgalaikę įtaką vaikams, panaudodama įvairias turimas priemones ir remdamasi buvusia ir dabar vykdoma veikla, pagal JT Saugumo Tarybos rezoliucijas Nr. 1460 ir Nr. 1539 dėl vaikų ir ginkluotų konfliktų bei pagal ES gaires dėl vaikų ir ginkluotų konfliktų. Ji taip pat siekia paskatinti trečiųjų šalių subjektus (vyriausybes bei ne valstybinius subjektus, įskaitant ginkluotas grupes) imtis veiksmingų priemonių vaikų, paveiktų ginkluoto konflikto, teisėms apsaugoti.

10 straipsnis

Siekdama atsižvelgti į poreikį išlaikyti dėmesį konfliktui net ir jam atslūgus ir padėti sukurti nuoseklesnį ir sistemišką požiūrį į pokarines situacijas Afrikoje, ES:

— kuria ir organizuoja savo pajėgumus siekdama paremti saugumo sektoriaus reformą, atitinkančią demokratinius principus, gerbiančią žmogaus teises, teisinę valstybę, gerą valdymo praktiką, ypač šalyse, kurios po smurtinio konflikto kuria ilgalaikę taiką,

— tęsia ir sutelkia savo paramą, skirtą įveikti šaulių ginklų destabilizuojančio kaupimo ir nekontroliuojamo plitimo problemas,

— padidina savo paramą demobilizuotų buvusių kovotojų nuginklavimui ir ilgalaikei reintegracijai, ypatingą dėmesį skirdama lyčių poreikiams bei vaikų, užverbuotų dalyvauti kariniuose veiksmuose, poreikiams,

— padidina savo paramą, skirtą esamoms sausumos minoms pašalinti, skatina platinti informaciją apie minas ir ragina kurti Afrikos išminavimo pajėgumus bei remia jų kūrimą,

— toliau remia veiksmus, kurių tikslas – palengvinti iškeldintų gyventojų reintegraciją po konflikto, atsižvelgdama į atitinkamus JT Generalinio sekretoriaus atstovo pagrindinius principus dėl vidinio perkėlimo,

— skatina susitaikymą ir remia atstatymą, kurio reikia, kad iš konflikto išsivaduojančios šalys galėtų vėl atnaujinti ilgalaikio vystymosi politiką,

— pagal 2003 m. birželio 16 d. Tarybos bendrąją poziciją 2003/444/BUSP dėl Tarptautinio baudžiamojo teismo ([1]), politiniame dialoge su Afrikos atstovais pakartoja savo tvirtą įsipareigojimą paremti Tarptautinį baudžiamąjį teismą bei savo poziciją dėl JAV pasiūlytų dvišalių susitarimų dėl neišdavimo.

11 straipsnis

Atsižvelgiant į religinių grupių radikalizavimo ir galimybės jas užverbuoti teroristams ryšį, ES sprendžia šią problemą įvertindama galimą bendradarbiavimą šioje srityje nacionaliniu ir regioniniu mastu, pasiūlydama įvairius būdus ir išnaudodama įvairias priemones, kad būtų užkirstas kelias konfliktams ir sukurta taika. Šioje srityje ES atsižvelgia į Bendrąją deklaraciją dėl terorizmo, kurią 2001 m. spalio 11 d. priėmė Briuselyje vykusi ES–Afrikos ministrų konferencija, ir Bendrąją deklaraciją dėl terorizmo, kurią 2002 m. lapkričio 28 d. priėmė Uagadugu vykusi ES–Afrikos ministrų konferencija.

12 straipsnis

ES užtikrina, kad kova su ŽIV/AIDS yra ES strategijų, skirtų užkirsti kelią konfliktams ir juos sušvelninti, sudėtinė dalis. Reikėtų intensyvinti dialogą šiuo klausimu su AS, remiantis principu, kad Afrika tvarkosi savarankiškai. Todėl teikiant paramą taikos palaikymo operacijoms, užtikrinama, kad ji apimtų informavimą ir mokymą ŽIV/AIDS prevencijos tema, pagal JT Saugumo Tarybos rezoliuciją Nr. 1308 dėl ŽIV/AIDS ir tarptautinių taikos palaikymo operacijų.

([1]) OL L 150, 2003 6 18, p. 67.

13 straipsnis

Taryba pažymi, kad Komisija ketina nukreipti savo veiksmus šios bendrosios pozicijos tikslams ir prioritetams pasiekti, jei reikia, taikydama tinkamas Bendrijos priemones.

14 straipsnis

Vadovaujantis pirmininkaujančiosios valstybės narės pranešimu, parengtu kartu su Generaliniu sekretoriumi–vyriausiuoju įgaliotiniu ir Komisija, ši bendroji pozicija ir jos įgyvendinimas kasmet peržiūrimas ir prireikus pakeičiamas.

15 straipsnis

Bendroji pozicija 2004/85/BUSP panaikinama.

16 straipsnis

Ši bendroji pozicija įsigalioja jos priėmimo dieną.

17 straipsnis

Ši bendroji pozicija skelbiama *Europos Sąjungos oficialiajame leidinyje*.

Priimta Liuksemburge, 2005 m. balandžio 12 d.

Tarybos vardu
Pirmininkas
J.-C. JUNCKER